

Formanden: Den højtærede Undervisningsminister betegnede et æret Medlems Udtalelser som Pjat. Jeg mener, vi her i Salen bør anvende mere parlamentariske Udtryk.

Justitsministeren (Steincke): De højtærede Partiordførere var jo meget naadige mod undertegnede, idet kun den ene, det ærede Medlem Hr. Pürschel, beskæftigede sig med Justitsministeriets Sager. Det ærede Medlem var imod den Ordning af Søndre Landsret, som jeg havde skitseret i min Tale forleden Dag. Hele dette Spørgsmaal vil jo imidlertid komme til Behandling, naar Forslag til Ændringer af Retsplejeloven fremsættes, og jeg skal derfor indskrænke mig til to Bemærkninger. Jeg har ikke, som af det ærede Medlem paastaaet, sagt, at Søndre Landsret vilde blive delt i to Afdelinger, men kun, at der i Odense eventuelt vilde blive oprettet en Afdeling af Søndre Landsrets Kontor. Det ærede Medlem var derfor noget ved Siden af her. I øvrigt tror jeg ikke, det ærede Medlem har Flertallet, ikke en Gang indenfor sit eget Parti, bag sig, naar han, om end forsigtigt, taler for Ophævelse af Søndre Landsret i Øjeblikket. Dette Standpunkt vil møde stærk Modstand ikke alene i Sønderjylland, men, som det fremgaar af Udtalelser her i Salen fra mange ærede Medlemmer af forskellige Partier, ogsaa rundt i det øvrige Land.

Jeg takker det ærede Medlem for hans Billigelse af, at jeg foranledigede Injurisagen mod Hr. Schovelin, men maa protestere imod, at Justitsministeren ikke skulde have Ret til at give en Dommer som enhver anden Tjenestemand Ordre til at anlægge Sag efter Tjenestemandens Lovens Regler. Det er efter min Opfattelse utvivlsomt, det er givet efter almindelige juridiske Fortolkningsregler, det er anerkendt offentligt af Lønningsraadets Formand, og det er i sin Tid tiltraadt fra alle Partiers Side, da Tjenestemandens Lov blev vedtaget. Det ærede Medlem Hr. Pürschel anerkendte altsaa min Nidkærhed i den saakaldte Thorup-Schovelinske Sag, men mente, at jeg skulde have lagt en lignende Nidkærhed for Dagen i den saakaldte Tage-Jensen-Sag. Det Angreb, der foranledigede Undersøgelsen vedrørende Politiets hemmelige Protokoller, det, man kalder Tage-Jensen-Sagen, fremkom i Kriminalpolitiets Medlemsblad 1. Oktober i Fjor. Jeg blev opmærksom paa dette Angreb ved en Artikel i Dagbladet „Kl. 5“ for 8. Oktober i Fjor, og den 9. Oktober, altsaa Dagen efter, satte Justitsministeriet sig i Bevægelse. En saa stor

Nidkærhed var jeg end ikke i Besiddelse af i Thorup-Schovelin-Sagen. Den lille Spydighed, som det ærede Medlem fik Raad til vedrørende Sagsanlæg mod „Social-Demokraten“, skal jeg ganske lade ligge, der var jo ingen Realitet bagved.

Siden jeg sidst havde Ordet, har Debatten om Færøerne ogsaa været meget livlig, baade gennem lange, ret skarpe Indlæg og gennem korte Bemærkninger. Justitsministeriet saavel som undertegnede er dog gaaet forholdsvist frelst ud af denne Skarpskydning, og jeg kan derfor i Ro og Fred bag mit Brystværn indskrænke mig til nogle forholdsvis faa Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen mente, at Laanene til Anskaffelse af Kuttere for Fiskere var for smaa, saa smaa, at Fiskerne allerede som Følge deraf kom i Afhængighedsforhold til Købmænd og andre Kapitalister. Hertil er der jo at sige, at det paa Grund af den Mængde Laanbegæringer, der fremkom i Aarene 1922—24, var nødvendigt for Ministeriet, for ikke at overskride den givne Bevilling, at sætte et vist Maksimum for de enkelte Laan, fra Februar 1923 til Sommeren i Aar 10 000 Kr., nu forsøgsvis sat op til 15 000 Kr., og man var, naar det drejede sig om større Fartøjer, ikke i Stand til at yde den enkelte Laansøger det Maksimum, som Loven tillader. At Laansøgerne, naar det gælder større Fartøjer, altid skal kunne faa 2 Trediedele af Værdien for nye Fartøjers Vedkommende og Halvdelen af Værdien for ældre Fartøjer kan ikke ventes, men jeg ønsker dog at sige, at Ministeriet har taget under Overvejelse at forhøje Laanenes Størrelse indenfor Lovens Maksimumsbeløb, navnlig naar det drejer sig om nye Skibe. Men naturligvis kan det ikke undgaaes, at en Fisker, som vil anskaffe sig Fartøj og ikke selv har den fornødne Kapital, er nødt til at søge yderligere Laan, hvor Kapital er at faa, i Banken eller hos Købmændene eller andre Steder. Det har det ærede Medlem naturligvis fuldstændig Ret i, som Forholdene i det hele taget ligger.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen spurgte endvidere om Amtmanden i Lagtinget kan fremsætte Forslag, saa man faar det Indtryk, at den danske Regering har Ansvaret derfor. Ifølge § 1 i Lagtingsloven af 28. Marts 1923 er Amtmanden berettiget til at stille Forslag i Lagtinget; men han stiller dem i eget Navn og kan naturligvis ikke give det Udseende af, at et af ham udarbejdet Forslag, som Regeringen er ukendt med, er et Regeringsforslag, hvad jeg ogsaa føler mig overbevist om, at Amt-